

ben såvel mod militære som civile mål«. Det var også det samme, der stod, da man gik ind i 1998. Det er en historisk kendsgerning.

Derefter står der, at afvæbning af Irak er nødvendig – det har FN bedt om – og at Irak over en årrække substantielt har krænket sine nedrustningsforpligtelser i henhold til FN's sikkerhedsrådsresolutioner. For nu ikke at tage dem alle sammen så står der i 1441, at man giver dem en sidste chance, at Irak ifølge FN's våbeninspektører ikke har overholdt kravene i resolution 1441 om omgående, betingelsesløst og aktivt samarbejde, og at det må konstateres, at Irak dermed har forspildt sin sidste chance i medfør af resolution 1441.

Og så til sidst: At FN's Sikkerhedsråd tidligere har bemyndiget anvendelse af militær magt – det er en kendsgerning, det er 678 – mod Irak med henblik på gennemtvangelse af Sikkerhedsrådets krav og betingelser, og at denne bemyndigelse stadig står ved magt, hvad der er en kendsgerning, fordi den bliver nævnt i 1441, igen altså rekapituleret.

Og så til sidst: At gennemtvangelse af FN's Sikkerhedsråds krav, herunder som en sidste udvej med militære magtmidler, er nødvendig for at fjerne truslen mod den internationale fred og sikkerhed i regionen, som det har stået i alle Sikkerhedsrådets resolutioner.

Så det er simpelt hen altså lodret forkert, hvad hr. Villy Søvndal bruger som begrundelse. Det med terroren står overhovedet ikke nævnt i konklusionerne i IV. Så jeg går ud fra, at SF, således belært, nu er i stand til at stemme for forslaget.

Så spørger hr. Villy Søvndal: Hvor lang tid vil det vare? Og det er jo et utrolig begavet spørgsmål. Jeg er meget, meget glad for at kunne sidde i Folketinget med så begavet et menneske så tidligt om morgenen. Jeg mener, hvem i alverden kan svare på det? Det kan det irakiske regeringsråd heller ikke svare på.

Det, det drejer sig om, er, at det skal vare den tid, der er nødvendig for at sikre, at denne regering kan dannes på et repræsentativt, ordentligt, demokratisk grundlag, og at denne regering ikke kommer ud for terrorister, som kan sidde og vente på simpelt hen bare at vælte denne regering.

Hvis vi nu satte ind i en resolution, at alle tropper, der har været inde for at hjælpe med Iraks genopbygning, skal være trukket tilbage den 1. januar 2005, hvad vil man så gøre, hvis man bruger hovedet? Så vil man sætte sig ned

fra Saddam Husseins side, fundamentalisternes side, og vente til 1. januar 2005 og holde krudtet tørt, for der er alle de tropper ude, der skulle stabilisere Irak. Og så kunne det blive festligt!

Kl. 8.35

Derfor vil jeg opfatte det som uansvarligt at svare definitivt på det spørgsmål, for det er at skade den demokratiske, den repræsentative, den frie irakiske regering og spille Saddam Husseins spil, hvad vi naturligvis ikke vil være med til.

Hvad USA og FN angår, så er det jo oplagt, at USA arbejder for at give FN en central rolle. Jeg forklarede det også under førstebehandlingen. Vi bruger aktivt diplomati i den forbindelse. Vi har talt med alle sikkerhedsrådsmedlemmerne fra Europa om det, vi har talt med USA om det, og jeg havde et møde med Kofi Annan forrige mandag om det i FN. Der er ikke tvivl i FN om, at vi støtter, at FN får så central en rolle, som er mulig og ønskelig for FN. FN har jo også sine grænser for, hvad FN vil være med til, altså hvad de vil lægge sig ind i.

De vil f.eks. ikke lægge sig ind i det militære. Den militære bropille, som jeg beskrev sidste gang, kan og vil kun være under ledelse af USA, og andet ønsker FN heller ikke. Det er den politiske civile genopbygningsindsats, det drejer sig om at få FN så stærkt ind som overhovedet muligt og med så gradvis og sikker overtagelse af beføjelser af den irakiske befolkning og regeringsråd som overhovedet muligt og forsvarligt.

Det er, hvad det drejer sig om, og det er dér, vi skal have FN ind som den anden bropille for også at få det, som hr. Niels Helveg Petersen efterlyser, og som jeg fortsat er enig med hr. Niels Helveg Petersen i. Vi skal have den bro, som betyder, at så mange som muligt går ind og påtager sig opgaven, både den militære, den civile og den økonomiske.

Så vil jeg sige til hr. Niels Helveg Petersen, at når masseødelæggelsesvåben ikke er nævnt i beslutningsforslaget, så var det altså, så vidt jeg erindrer – jeg åbner for, at der kan være et enkelt lille ord, jeg ikke kan huske – heller ikke nævnt, da vi den 15. maj besluttede den første troppetilstedeværelse efter 15. maj-beslutningsforslaget, fordi dette ikke drejer sig om masseødelæggelsesvåben. Dette drejer sig om at udvide det antal personer, vi mener, der er nødvendigt for at skabe ordentlige arbejdsbetingelser og indsatser for de danske soldater.

Det er jo meget vigtigt, at de danske soldater kan overkomme opgaven, og at der er nok der-